மாதர் போதினி

No. 269 ஜூன் 1920 No. 6

FRUIT BY DEATH

'செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலன்'

'மெய்யாகவே, மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், கோதுமை மணியானது நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும், செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும்' (யோ. 12 : 24).

கிறிஸ்தவனே, 'நீ விதைக்கிற விதை செத்தாலொழிய உயிர்க்க மாட்டாதே.' இது யாவரும் அறிந்த சாதாரண சத்தியம். ஆயினும் இதினால் குறிக்கப்படுகிற ஆவிக்குரிய சத்தியமோ மகா முக்கியம். 'மெய்யாகவே, மெய்யாகவே' என்று சொல்லி, கர்த்தராகிய இயேசு இதின் முக்கியத்தை உணர்த்துகிறார். இந்த சத்தியத்தைக் கைக் கொண்டு நடவாதவன் தன் ஜீவனை இழந்துபோவான்; இதற்குக் கீழ்ப்படிகிறவனே தன் ஜீவனை 'நித்திய ஜீவகாலமாய்க் காத்துக் கொள்வான்.' (25 வா.) எஜமான் சென்ற இந்த மரணபாதையில் அவரைப் பின்செல்லுகிறவனே அவருடைய ஊழியனென்னப்பட பாத்திரன். அவனே பிதாவானவரால் கனம் பண்ணப்படுவான். (26 வா.) இம்மரண பாதையை தன் அனுபவத்தில் அறியாதவன் அவ்வூழியத்திற்கு அபாத்திரனாகி கடைசிநாளில் வெட்கத்துக்குட்படுவான். ஆத்தும ஜீவனுக்கும் கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிற இந்த சத்தியத்தைக் குறித்து, கிறிஸ்தவனே, நீ கவலையற்றிருக்கலாமா?

கோதுமை மணி தனித்திருக்கும் ஜீவியம்.—'சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும்.' எகிப்தில் ஈராயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் கட்டப்பட்டிருந்த கோரி ஒன்றை அங்கிலேயர் திறந்து சோதித்தார்கள்.

அங்கே அவர்கள் கொஞ்சம் தானியம் கண்டெடுத்தார்கள். அதை அவர்கள் நிலத்தில் போடவே, அந்தத் தானியங்கள் முளைத்தன. ஈராயிரம் வருஷங்களாக முளைத்து பலன் கொடுக்கும் சக்தியை அவைகள் உடையவைகளாயிருந்தும், நிலத்தில் விழுந்து சாகாததால் அவைகள் தனித்திருந்தன ; செத்தபோதோ முளைத்து வளர்ந்து கனி கொடுத்தன. கிறிஸ்தவனே, நீயே கோதுமை மணி, அதைப்போல நீயும் மகா விசித்திர விநோதமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறாய். முளைத்து கனி கொடுக்கும் சக்தி அதினுள் அமைக்கப்பட்டிருக் கிறதுபோல, மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கத்தக்க சத்துவங்கள் உன்னில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்தில் விழுந்து தோல் அழுகி விதை சாகாவிட்டால், யாதொரு பலனும் இல்லாதிருப்பதுபோல, உன் சத்துவங்களை ஆண்டு மூடிக்கொண்டிருக்கிற மாம்ச அகங்காரம் உன்னில் செத்து, நீ உலகத்தின் வழிபாடுகளுக்கு சிலுவையில் அறை யுண்ணப்படாவிட்டால் நீ பரிசுத்தமாய் ஜீவிக்கவும் முடியாது, உத்தம ஊழியஞ் செய்யவும் ஏலாது.

மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும் ஜீவியம்.—'செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும்.' நல்ல நிலத்தில் விழுந்தவிதைகள் 'சிலது நூறாகவும், சிலது அறுபதாகவும், சிலது முப்பதாகவும் பலன் தந்தது' என்று இரட்சகர் தாமே சொன்னார். ஆனால் மரணமே இவ்விதமாய் பரிபூரண பலனைக் கொடுக்கும் ஜீவியத்திற்கு வாசலாக தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவுடன் மரிக்குமுன் கிறிஸ்தவனே, நீ உனக்காக மாத்திரம் ஜீவிக்கிறாய். உன் திறமை களை நீ உனக்கென்றே பிரயோகிக்கிறாய். உன் நன்மைகளை நீயே அனுபவிக்கிறாய். உன் அறிவை நீ விர்த்திசெய்யலாம், உன் நன்மை களைப் பெருகச்செய்யலாம். ஆயினும் அவைகளால் உன் சுய சந் தோஷத்தையும் வாழ்வையுமே அதிகரிக்கச் செய்கிறாய். உன் நன் மைகள் உன் கூட்டைவிட்டு வெளியேறி மற்றவர்களுக்குச் செல்லு கிறதில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவுடன் நீ மரண ஐக்கியத்தில் இணைக் கப்படுவாயாகில், நீ 'நான்' என்ற நோக்கத்தால் ஆளப்படாமல் அன் பினால் ஆளப்படுவாய். பெற்ற நன்மை யாவையும் அன்பின் பலி பீடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வாய். கிடைத்தவைகளைக்கொண்டு உன் நிலைமையை அளக்காமல் கொடுத்தவைகளைக்கொண்டு அளப் பாய். நிலத்தில் சாகாத கோதுமை மணி தனித்திருக்கும். செத்த மணியோ, ஆகாயத்திலிருந்தும், தரையிலிருந்தும், தண்ணீரிலிருந் தும் மென்மேலும் சாரத்தைப்பெற்று விர்த்தியாகிறது. மென் மேலும் நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு மரணமே வாசல். மரணமே ஆகாயத்தோடும் தரையோடும் வித்தை ஜீவனின் ஐக்கியத்தில்

இணைந்துவிடுகிறது. அதுபோல, மரண ஐக்கியமே உன்னை உன் எஜமானேடு புதிதான ஜீவனின் சம்பந்தத்தில் இணைக்கிறது. நிமிஷந்தோறும் அவரிலிருந்து அன்பு, பொறுமை, சாந்தம், தாழ்மை, வல்லமை முதலிய கிருபையின் ஈவுகள் உனக்குள் பாய்ந்துகொண்டேயிருக்கும். அதிகமாய்ப் பெறுகிற நீ அதிகமாய் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பாய். அதிகமாய்க் கொடுக்கிற நீ அதிகமாய்ப் பெறுவாய். உள்ளே பெற்று வெளியே கொடுப்பாய். இவ்விதமாய் வாரி இறைத்தும், விர்த்தியடைவாய். கிறிஸ்துவின் அளவற்ற ஐசுவரியமே உன் வற்றாத ஊற்று. ஆ, நீ செத்தாயாகில் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும்!

'கீழே வேர், மேலே கனி.' (ஏசா. 37 : 21.) வேரின்றி கனி இல்லை. சாகாவிட்டால் வேர் இல்லை. விதை நிலத்தில் விழுந்து சாகவே துளிர் மேலே எழும்புகிறது, வேர் கீழே போகிறது. கீழே போகிற காணப்படக்கூடாத வேர்தான் வெளியே காணப்படுகிற ஜீவனுக்கு ஆதாரம். வெளியே செடி ஆகாயத்தோடு ஐக்கியப்பட்டு அலங்காரமாய் நிற்கிறது. உள்ளே விதைமரித்த இடத்தில் வேர் அதிக ஆழமாய்க் கீழ்நோக்கிச் செல்லுகிறது.

A COLD BATH

குளிர்ந்த நீர் ஸ்நானம்

இவ்விஷயத்தில் நாம் ஒரு பிழை செய்வதாகத் தேர்ந்த வைத்தியர் கூறுகிறார்கள். சோதித்துப் பார்க்கையில் அவர்கள் சொல்வது சரியென்று தெரியவருகிறது. நாம் ஸ்நானம் செய்கையில் தலையை முதலாவதாக நனைத்துத் தலையிலிருந்தே தண்ணீர் விடுகிறோம். அது சரியான முறையல்லவாம். நாய், ஆடு, மாடுகளைக் கவனித்தால் அவைகள் தண்ணீரில் இறங்கிச் சிறிதுநேரம் காலை நனைத்துக்கொண்டு அதன்பின் முழுகுகின்றன. இதனலுண்டாகிய லாபம் என்னவெனில், இடைவிடாமல் அதிகமாய்த் தலைக்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கிற இரத்தமானது காலுக்கும் வந்து தேக சுகத்தைச் சமப்படுத்துகிறது. இதற்கு மாறாகச் சிலர் முதல் முதல் தலையில் தண்ணீர் விடுகிறது, எவ்வளவோ சுகமாயிருக்கிறது என்று சொல்ல வருகிறார்கள். அது வாஸ்தவமாகக் காணப்பட்டாலும் அது தற்சமய சாந்தியே தவிர மற்றப்படி நிலையானதல்ல. கொஞ்ச

நேரத்தில் அது மாறிப்போம். முதலில் பாதங்களையும் காலையும் நனைத்து, பிற்பாடு தலைக்கு ஊற்றுவதே நிலையான ஆரோக்கியத் தைத் தரும். வைத்தியர் சொன்னதையிட்டு மாத்திரமல்ல, பரீட் சித்துப் பார்த்தும் எழுதியிருக்கிறது. ஆகையால் மற்றவர்களும் இதன் உண்மையைப் பரீட்சித்துப் பார்த்து அதன்மேல் பின்பற்றக் கடவர்கள்.

Grace Paul,
'Rob Roy'.

'UPON THIS ROCK I WILL BUILD MY CHURCH'

'இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்'

கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மிலநேகர் பலமுறைகளில் இவ்வசனத் தின்பேரிலிடறுகிறோம். 'யோனாவின் மகனாகிய சீமோனே . . . நீ பேதுருவாய் இருக்கிறாய், இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபை யைக் கட்டுவேன். பாதாள வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை. பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நானுனக்குத் தருவேன்.' நமதாண்டவர் முதன்முதல் பேதுருவைச் சந்தித்தபோது மலை யப்பர் அல்லது கல் எனப் பொருள்படும் கேபா (பேதுரு) என்னும் நாமத்தால் தம்மிடம் அழைத்தார். இப்பெயர் பேதுருவின் இயல் பான தைரியத்திற்கு ஏற்றதாய்க் காணப்பட்டது. ஆண்டவரையிட்டு உத்தம அறிக்கை செய்ததற்காகவே ஆண்டவர் (மத். 16: 17-19) அதிகம் வியந்துகொண்டு அவரை ஆசீர்வதித்தார். இவ்வாக்குத்தத்தம்,

(i) பெந்தெகொஸ்தே நாளில் (அப். 2 : 41) பேதுருவின் பிரசங்கத்தால் 3000 பேர்கள் குணப்பட்டதாலும்,

(ii) பின்னும் 5000 பேர்கள் அப். 4 : 4 வசனத்தின்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாலும்,

(iii) கொர்நேலியுவின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாய் பேதுரு (அப். 10) புறஜாதிகளிடத்தில் சபைக்கு ஓர் வழியைத் திறந்த படியாலும், நிறைவேறிற்று.

அப்போஸ்தலரெல்லாருள்ளும் பேதுரு முதன்மையான அதி காரமுடையவரென்றாவது, அல்லது பேதுருவுக்குப் பின்தொடர்ந்து

வருபவர்களும் அவருடைய அதிகாரத்தை யுடையவர்களென்றுவது, ரோமான் கத்தோலிக்க கொள்கைபோல, துணிந்து கூறுவது மிகத் தவறு. பேதுருவின் விசுவாசத்திற்குரிய உத்தம அறிக்கைக்காக அவரது நாம அர்த்தமடங்கத்தக்கதாய் அருளப்பட்ட ஆண்டவருடைய இந்த ஆசீர்வாதமான வாக்குத்தத்தம், பேதுருவுக்கு மாத்திரமல்ல, அப்போஸ்தல ஊழியஞ்செய்த, செய்கிற எவர்க்கும் ஏற்றது.

மூலைக்கல்லாகிய கிறிஸ்துவுக்கு அடுத்த கிறிஸ்துவின் சபையானது அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் எனப்படுவோரின் அஸ்திபாரத்தின்மேலேயே கட்டப்பட்டிருக்கிறதென்பதை எபே. 2 : 20ல் தெளிவாய்க் காணலாம். அப்போஸ்தலர் சபையின் அஸ்திபாரத்திற்கு ஏற்ற கற்களாயிருந்தார்கள். நகரத்தின் மதிலுக்கு 12 அஸ்திபாரக் கற்கள் இருந்தன. அவைகளில் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பன்னிரு ('யூதாஸ்காரியோத்துக்குப் பதிலாக மத்தியா என்பவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான்' அப். 1 : 26) அப்போஸ்தலரின் பன்னிரு நாமங்களும் பதிந்திருந்தன. வெளி. 21 : 14.

வயதில் முதிர்ந்த பிஷப் இக்னேஷியஸ் அவர்கள் இரத்தச்சாட்சியாய்க் காட்டுமிருகங்களுக்கிரையாக எறியப்படும்படி கொண்டு போகப்பட்டபொழுது, 'கிறிஸ்துவுக்குள் இப்பொழுது நானுமொரு அப்போஸ்தலனுகிறேன்' என்றுர். ஆனதால் அப்போஸ்தலர்க்குள் பேதுருவுக்கு நாம் முதன்மையான இடத்தைக் கொடுப்பது ரோமையின் பாத்தியதைக்குத்தானு மொவ்வாது. 'பரி. பேதுருவைப்போல வல்லமையிலும் கண்ணியத்திலும் மற்ற அப்போஸ்தலரும் சமமாகவே யிருந்தார்கள்.'

'பாதாளவாசல்கள்' மரணத்தை அல்லது அழிவைக் குறிக்கும் கிறிஸ்துவின் சபையை இவை மேற்கொள்ளமாட்டா. மரணத்திற்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவன் (எபி. 2 : 14) தானும் தன் பிரயாசத்தை வீணனதாகவே காண்பான். பூலோகத்தில் தாம் ஸ்தாபித்த சபையையே ஆண்டவர் இந்நேரத்தில் பரலோக ராஜ்யமெனச் சொன்னுர். அப்படி யிருக்குமானுல் அதன் திறவுகோல்கள் எவை? அவை கிறிஸ்து சபையின் அதிகார சின்னங்களேயாம். அப்போ திறக்கப்படும் வாசல்களெவை? அவை பரலோக ராஜ்யமும் அதன் ஆசீர்வாத சம்பூரணங்களுமே. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் 3000 யூதர் குணப்படுத்தப்பட்டதாலும், புறஜாதிகளுள் முதற்கனியாக கொர்நேலியுவும் குடும்பமும் ஞானஸ்நானம் பெற்றதாலும், பேதுரு உண்மையாகவே பரலோக ராஜ்யத்தின் வாசல்களைத் திறந்தார் அல்லவா? இதற்குச் சமானமாய் ஸ்தம்பனவித்தைக்காரனுயிருந்த பெரிய எத்தனுகிய சீமோன் (அப். 8) விஷயமாய் பேதுரு அக்கதவு

களை அடைத்தாரல்லவா? அபிஷேகம்பண்ணப்பெற்ற கிறிஸ்துவின் உத்தம பக்தர்கள் பேதுருவுக்குச் சமமாகத் திறவுகோல்களை யுடையவர்களாகவும் ஞானுநுமானமாகிய நற்கருணையையும் சுவிசேஷ சத்தியத்தையும் அதன் ஆசிர்வாத பொக்கிஷத்தையும் பகிர்ந்துகொடுக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறுப்போமா?

இராஜ்யத்தின் பொக்கிஷக்காரனும் எலியாக்கீம் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட சம்பவமாய், 'தாவீதினுடைய வீட்டின் திறவுகோலை அவன் தோளின்மேல் வைப்பேன்; ஒருவரும் பூட்டக்கூடாதபடிக்கு அவன் திறப்பான், ஒருவரும் திறக்கக்கூடாதபடிக்கு அவன் பூட்டுவான்' (ஏசா. 22 : 22) என்னும் வசனம் நமக்குப் போதிப்பதென்ன? ஆண்டவர் தம்மையே குறித்து திறவுகோல் விஷயமாய் வெளிப்படுத்தியிருப்பது, 'தாவீதின் திறவுகோலை உடையவரும், ஒருவரும் பூட்டக்கூடாதபடிக்குத் திறக்கிறவரும், ஒருவரும் திறக்கக்கூடாதபடிக்குப் பூட்டுகிறவருமாய் இருக்கிறவர்' வெளி. 3 : 7 இலும் அடுத்துவரும் வசனத்திலும் காணலாம்.

ஆகவே, இவ்வாக்கியங்களை (மத். 16 : 17–19) ஆண்டவர் பிரயோகித்து பேதுருவின் உண்மையான விசுவாச அறிக்கைக்காக அவரை ஆசீர்வதித்தார்.

பேதுரு கிறிஸ்த சபைக்குத் தலையென்றாவது, பேதுருவைத் தொடர்வோர் அவரைப்போல்வாரென்றாவது தப்பிதமான எண்ணங் கொள்ளாமல், நித்திய கன்மலையும் போடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமுமாகிய (1 கொரி. 2 : 11) இயேசுகிறிஸ்துவையே நோக்கி, மரியாளின் தெரிவையே நமதாக்கிக்கொண்டு ஜீவிப்போமாக.

MICHAEL

மைக்கல்

கடும் குளிர் நிறைந்த ருஷியா தேசத்தில் மிகவும் பஞ்சமாயிருந்த காலத்தில் சீமோன் என்னும் நாமமுடைய சப்பாத்து தைக்கிறவன் ஒருவன் வசித்திருந்தான். மனைவி, தன் கணவனிடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து தோல் வாங்கிவரும்படி வெளியே அனுப்பினாள். அவன் வெளியே போனபிறகு, இவள், 'ஐயோ! காலமோ பஞ்சமாயிருக்கிறது. ரொட்டி கொஞ்சம்தான் இருக்கிறது. என்ன செய்வது! குளிர் ஒருபக்கம் வதைக்கிறது' என்று பலவாறாக தன் வருத்தங்களைச் சொல்லி அங்கலாய்த்தாள். இவள் தன் சட்டையையும் கழற்றித் தன் கணவனுக்குப் போட்டு அனுப்பிவிட்டாள்.

வெளியேபோன சீமோனைச் சற்று கவனிப்போம். சீமோன் போகும் வழியில், குளிரால் நடுங்கிக்கொண்டு போர்வையில்லாமல் முகங்குறுவி உட்கார்ந்திருந்த ஒரு மனிதனைக் கண்டு, கிட்டே நெருங்கி, அம்மனிதனுக்குத் தன் மனைவியின் சட்டையைக் கழற்றிக் கொடுத்து, அவனையும் கூட்டிக்கொண்டு இரவில் வீடுவந்து சேர்ந்தான். சற்று அந்த அன்னியனை நோக்குவோமானால், அவன் சாப்பிட்டு ஒரு யுகம் ஆகிறதுபோலும். குளிரால் உதறுகிறான். 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' என்றதுபோல், அவன் மன சஞ்சலம் திட்டமும் தெளிவுமாய் பட்டப்பகல்போல் முகத்தில் தெரிகிறது. மனத்துயரத்திற்கு அறிகுறியாக அவன் வாய் திறவாமலிருந்தான்.

இருவரும் வீடுவந்து சேரவே, சீமோன் பெண்சாதியின் நிலைமையைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. பெண்களுக்குத்தானே வீட்டுக் கஷ்டம் நன்றாய்த் தெரியும். தன் கணவனைக் கண்டதும், அவள் 'தோல் எங்கே?' என்று கடுப்பாய்க் கேட்டாள். சீமோன் வெகு அமரிக்கையாய் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான். வெகு உக்கிரத்துடன் மனையாள், 'என் சட்டை எங்கே? என் சட்டையை அவனுக்குக் கொடுத்ததுமல்லாமல், அவனையும் இழுத்துக்கொண்டு வந்தாயோ' என்று பலவாறான ஆங்கார வார்த்தைகளைப் பேசினாள். சீமோன், இவைகளைக் கேட்டும் பொறுமையுடனே, 'சாப்பாடு கொண்டுவா' என்றான். 'சாப்பாடு மில்லை, ஒன்று மில்லை. எல்லாம் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு படுக்கைக்குப் போங்கள்' என்று கத்தினாள். இவள் கத்த கத்த, சீமோனின் பொறுமை அதிகரித்தது. அவன் அவளைக் கூப்பிட்டு, 'தேவனின் அன்பு நம்மிடம் இருக்கவேண்டாமா? அவர் எவ்வளவாய் நம்மை நேசிக்கிறார்' எனவே, பெண்ணின் முகம் வேறுபட்டது. வெட்கத்தோடு தலைகுனிந்து நின்று, உடனே, அந்த ஏழைக்கும் தன் கணவனுக்கும் ஆகாரம் கொடுத்து, தானும் புசித்தாள். இதுவரையில் வாய் திறவாமல் முகங்குறுவி இருந்த அந்த ஏழை, சாப்பாட்டில் உட்கார்ந்தவுடனே ஸ்திரீயைப் பார்த்து புன்னகைகொண்டான்.

எல்லாரும் படுக்கைக்குப் போனார்கள். பெண்ணுக்கோ தூக்கம் பிடிக்கவேயில்லை. மறுநாளைக்கு சாப்பாட்டிற்கு என்னசெய்வது என்னும் கலக்கமே மேலிட்டிருந்தது. சீமோனிடம் இதைப் பற்றிச் சொல்லவே, அவன் தன் வழக்கப்படியே, 'சரீரத்தைப் படைத்த ஆண்டவர் அதற்காகக் கவலைப்படமாட்டாரோ? அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடு போதும். நாளையத்தினம் தன்னுடையதுகளுக்காகக் கவலைப்படும். நீ அயர்ந்து நித்திரைசெய்' என்றான்.

பொழுது விடிந்தது. அந்த ஏழைக்குப் போக்கு எங்குமில்லை யென்று கண்ட சீமோனின் மனைவி, தன் புருஷனுடன் கலந்து பேசி, இருவருமாக அவனிடம் சென்று, அவன் வரலாற்றை வினவ, அவன் அதைக்குறித்து யாதொன்றும் கேட்கவேண்டாமென்று சொல்லி, தன் பெயர் மாத்திரம், 'மைக்கல்' என்று அவர்களுக்கு வெளியிட்டான். அப்பொழுது சீமோன், 'வேலை செய்தால் தானே அப்பா, இக்காலத்தில் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஏதாகிலும் சம்பாதிக்கலாம். உனக்கு என்ன தொழில் தெரியும்?' என்று கேட்க, மைக்கல், தனக்கு யாதொரு வேலையும் தெரியாது என்று கூறி, சப்பாத்து செய்யும் வேலை கற்றுக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண் டான்.

மைக்கல் வெகு சீக்கிரமாக வேலை கற்றுக்கொண்டான். செய்த வேலையும் வெகு சுத்தமாயும் நேர்த்தியாயும் இருந்தது. தன் வேலையிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பது அவன் வழக்கம். வேலைசெய்யும் நேரமாவது, வேலை ஒழிந்த நேரமாவது பராக்கு பார்ப்பதுமில்லை, வீண்பேச்சு பரிகாசம் பேசுவதுமில்லை. தன் வேலை உண்டு, சாப்பாடு உண்டு என்று இருந்தான். வேறு விஷ யங்களில் தலையிடுவதில்லை. மைக்கல் வேலைசெய்யத் தொடங் கின நாள் முதற்கொண்டு, சப்பாத்துக்கு கிராக்கி அதிகம் வந்தது. வியாபாரம் பலத்துப்போயிற்று.

இப்படியிருக்கையில், பிரபு ஒருவர் குதிரை வண்டியில் ஏறி தடபுடலாக வந்து இறங்கினர். வேலைக்காரன் ஒரு மூட்டை தோல் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான். பிரபு, சீமோனுடனே, 'இந்தத் தோல் ஜெர்மனியிலிருந்து வந்தது, விலையுயர்ந்த தோல், இந்த பக்கம் இது கிடைப்பது அரிது. ஒரு வருஷத்திற்கு பழுதாகாமலிருக்கக் கூடிய உயர்ந்த குதிகாலுடைய சப்பாத்து (High-heeled shoes) உன்னால் செய்யக்கூடுமா? கூடுமானல் வேலையை ஒப்புக்கொள், இல்லாவிட்டால் வீணாய் தோலை நாசப்படுத்தாதே. ஒரு வருஷத் திற்கு தாங்கவேண்டும். இது கண்டிப்பு!' என்று வெகு தீர்மான மாய்ப் பேசினர். சீமோன் மைக்கலுக்குச் சைகை காட்டி, வேலையை எடுக்கலாமா என்று கேட்டு, மைக்கல் சம்மதிக்கவே, வேலையை எடுத்துக்கொண்டான். மைக்கல் பிரபுவின் காலுக்கு அளவு எடுக் கும்போது, துரை நின்றுகொண்டிருந்த கதவின் மூலையை நோக்கி சிரித்தான். இதுதான் மைக்கல் இரண்டாம் முறையாக நகைத்தது. பெரிய துரைக்கு அளவு எடுக்கையில், இவ்வளவு கவலையீனமாக பராக்குபார்த்துக்கொண்டு, மைக்கல் அநாவசியமாக நகைப்பதைக் கண்ட சீமோனுக்கு இருந்த ஆச்சரியம் அதிகம். துரை வெகு

கண்டிப்பாக உத்தாரம் கொடுத்து வெளியேறுகையில், சிறிது தலை குனியாமையால், வாசல் நிலை அவர் தலையில் இடித்து, தலையைத் தடவிக்கொண்டே வண்டியில் ஏறினார்.

துரைக்குச் சப்பாத்து செய்ய மைக்கல் உட்கார்ந்தான். சீமோனின் மனைவி, இவன் வேலையைக் கண்டு, இவன் இரட்டைத் தோலுள்ள உயர்ந்த குதிகாலுள்ள சப்பாத்து (High-heeled shoes) செய்வதற்குப் பதிலாக, ஒற்றைத்தோலுள்ள சப்பாத்து (Slippers) செய்வதாக அறிந்தும், தான் குறுக்கே ஒன்றும் பேச மனமற்றவளானாள். வேலையும் முடிந்தது. துரையின் உத்தாவுக்கு மாறாக ஒற்றைத்தோலுள்ள சப்பாத்தைச் செய்து மைக்கல் முடித்தான். இதைக் கண்டதும் சீமோனுக்கு உண்டான கோபத்திற்கும் ஆச்சரியத்திற்கும் அளவில்லை. இதுவரையில், மைக்கல் தப்பிதம் ஒன்றும் செய்ததேயில்லை. இதைக்குறித்து ஆச்சரியமும், துரைக்கு வேறே தோல் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறதைக் குறித்து வருத்தமுமுடையவனாகி, சீமோன் மைக்கலை ஏன் அவன் அப்படித் தவறினான் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில், கதவு தட்டப்பட்ட சத்தம் கேட்டது. பிரபுவின் வேலைக்காரனே கதவைத் தட்டினவன். அவன் இறைக்க இறைக்க ஓடிவந்து, சீமோனோடு, 'ஐயா, துரை இறந்துபோனார். அவர் கொடுத்த தோலில் பிணத்துக்குப் போட்டுவைக்க, ஒற்றைத்தோல் சப்பாத்து (Slippers) செய்யும்படி துரைசானி சொல்லி அனுப்பினார்கள்' என்று சொல்லவே, சீமோன் பிரமிப்பினால் நிறைந்தவனாகி, செய்து வைத்திருந்த சப்பாத்தை வேலைக்காரனிடம் கொடுத்து அனுப்பினான்.

ஒரு வருஷத்திற்கு தாங்கக்கூடிய சப்பாத்துக்கு அளவு கொடுத்த பிரபு அதே தினம் இறந்து அந்த சப்பாத்தே அதே நாளில் அவனோடு மண்ணுக்கு இரையாகப் போடப்பட நேர்ந்தது என்ன பரிதாபம்! பரிதாபம்! வாசல் நிலை தலையில்பட்ட இடியே மாண இடி. என்ன விந்தை இது! சீமோன் மைக்கலிடம் அப்புறம் அந்த சப்பாத்தைக் குறித்து பேசத்துணியவில்லை. தான் கோபப்பட்டதற்காகத் தன்னையே கடிந்துகொண்டு, மைக்கல் சாதாரண மனிதனல்ல என்று மாத்திரம் அறிந்துகொண்டான்.

மறுதினம், ஒரு கிழவி அம்மாள், இரண்டு சிறு பெண்பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சப்பாத்துக்கு அளவு கொடுக்க சீமோனிடம் வந்தாள். அப்பெண்களைப் பார்த்தால் இரட்டைப்பிள்ளைகள் என்று அறியாதோர் இல்லை. ஒரு பிள்ளைக்கு ஒரு கால் கொஞ்சம் முடமாயிருந்தது. முடமான பிள்ளையின் காலுக்கு மைக்கல் அளவு எடுத்தான். இரண்டு பெண்கள் கூடினால்தான் பேச்சுக்கு

குறைச்சலில்லையே. கிழவியம்மாளைக் கண்ட சீமோனின் மனைவி வந்து அந்த அம்மாளின் குடும்ப சங்கதியை விசாரித்தாள். அந்த அம்மாள் இப்பிள்ளைகள் தாயுந் தகப்பனுமற்ற அநாத பிள்ளைகள் என்றும், எப்படி அவர்கள் தகப்பன் ஒரே நாளில் மரம் விழுந்து செத்தும், தாயும் மறுநாளில் இறந்தும், ஆண்டவரே இப்பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுகிறார் என்றும் சொல்லவே, கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மைக்கல் சிரித்தான்.

அவன் முகம் பிரகாசித்தது. அவன் இருந்த இடமெல்லாம் ஒளியால் நிரம்பிற்று. சீமோனுடனே, 'நான் இனி இங்கே நிற்க முடியாது. உமது வேலையை ஒப்புக்கொள்ளும்' என, சீமோன், 'நீர் சாதாரண மனிதனல்ல என்று உமது நடபடிக்கையால் அறிந்தோம். ஆதலால் உம்மைப்பற்றி எதுவும் கேட்க நாங்கள் துணியோம். ஒன்று மாத்திரம் நீர் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்க, மைக்கல் அது என்னவென்று வினவ, சீமோன், மைக்கல் தன்னோடிருந்த காலத்தில் மூன்று முறை சிரித்த நோக்கத்தின் விபரம் என்னவென்று கேட்டான். மைக்கல், தான் அம்மூன்று தரமும் மூன்று சத்தியங்களைப் படித்துக்கொண்டதாகச் சொல்லவே, தாங்களும் அவைகளைப் படித்துக்கொள்ள, அம்மூன்று சத்தியங்களும் என்னவென்று வகை விவரமாய்ச் சொல்லக் கேட்டதின்பேரில் மைக்கல் பின்வருமாறு சொன்னான்:—

'நான் தேவனிடமிருக்கும் மைக்கல் என்னும் தேவதூதன். தண்டனையாகத் தேவன் என்னை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். ஒரு தரம் ஒரு ஸ்திரீ இரட்டைப்பிள்ளைகளைப் பெற்ற அன்றையத் தினமே, ஆண்டவர் என்னை அவளுடைய ஆத்துமாவை எடுத்துவர அனுப்பினார். இப்பொழுது வந்த பெண்களின் தாயே அவள். நான் அவள் ஆத்துமாவை எடுக்கப்போகையில், அந்த அம்மாள் பிள்ளைகள்மேலிரங்கித் தனக்கு இன்னங் கொஞ்சகாலம் உயிரைக் கொடுத்துவைக்க வேண்டினாள். நான் அவள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி ஆண்டவரிடம் மேலே போனேன். என் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் ஆண்டவர் என்மேல் உக்கிர கோபமாகி, என்னை உலகிற்கு அனுப்பி மூன்று சத்தியங்களைக் கற்கச் சொன்னார். நான் உலகிற்கு வந்ததும், என் செட்டைகளெல்லாம் பறந்து போயின. ஒளி மங்கிப்போய் முகங்குழுவி சீமோன் என்னைக் கண்ட இடத்தில் உட்கார்ந்தேன்.

முதலாவதாக, எனக்கு சாப்பாடு கிடைத்தபோது நான் நகைத்தேன். மனுஷருக்கு என்ன உண்டு என்னும் முதலாஞ் சத்தியத்தை

அப்போது அறிந்தேன். மனிதருக்கு உள்ளது அன்பே. அன்பினு லல்லோ நான் போஷிக்கப்பட்டேன்.

பிரபு வந்தபோது இரண்டாம் முறை சிரித்தேன். ஏனெனில், நான் அவன் காலுக்கு அளவு எடுக்கையில் யமதூதன் மூலையில் நின்றுகொண்டு அவன் உயிரை எடுக்கக் காத்திருந்தான். என் கண்களுக்கு மாத்திரம் அவன் தோன்றலாயினன். ஒரே நாளில் உயிர்போகப்போகிறது தெரியாமல், அப்பிரபு ஒரு வருஷத்திற்கு தாங்கக்கூடிய சப்பாத்திற்கு அளவு கொடுத்தான். இரண்டாஞ் சத்தியமாக, மனுஷருக்குத் தெரியாதது இன்னதென அறிந்துகொண் டேன். நாளைக்கு நடக்கப்போகிறது இன்னதென்று மனிதர் அறியார்கள்.

மூன்றாவதாக, இந்த கிழவி அம்மாள் சொன்ன சரித்திரத்தைக் கேட்டு நகைத்தேன். அச்சமயம் மனிதருக்குத் தெரியவேண்டியது என்ன என்ற சத்தியத்தை அறிந்தேன். தாய் பிள்ளைகளுக்காகக் கவலைப்பட்டாள் என்று நான் அவள் ஆத்துமாவை வாங்கவில்லை. தாய் இறந்தும் ஆண்டவர் அப்பிள்ளைகளுக்காகக் கவலைப்படுகிறார் என்று இன்று அந்த அம்மாள் சொன்னாள். நானும் அதை மறந்து போனேன். பரமபிதாவே தமது பிள்ளைகளுக்காகக் கவலைப்படு கிறார் என்று மனிதர் அறியவேண்டியது.

இதைச் சொல்லி முடியவே, செட்டைகளை உடையவனாகி, மைக்கல், சீமோனின் குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டே மேலே சென்றான்.

ஆம், பிரியமானவர்களே! கடவுள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் அன்பு என்னும் நற்குணத்தை விர்த்திபண்ணுகிறோமா? மறு நிமி ஷம் நடக்கப்போகிறது இன்னது என்பதை அறியக்கூடாமலிருக் கிறவர்களாகிய நாம் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தேவனுக்குப் பயந்து நடக்கிறோமா? நாம் பலவீனர் என்பதை உணர்ந்து கடவுளிடமே நமது கவலையை எல்லாம் எறிந்துவிடுகிறோமா?

இம்மூன்று கேள்விகளையும் நாம் தினந்தினம் நம்மைக் கேட் கிறவர்களாயிருக்கக்கடவோம்.

Translated by Miss Lydia Vedanayagam.

A MODEL LESSON FOR THE BIBLE WOMEN'S WORK

எப்படி இந்துப் பெண்களுக்கு வேதோபதேசம் செய்வித்தல்

மலைப்பிரசங்கம் தொடர்ச்சி.

விஷயம்	போதனு முறை
8–ம் பாடம். மத். 7 : 13–21. **இருவித போதனைகள்.** (1) இருவித வழிகள். வச. 14. இடுக்கமான வழி. விசாலமான வழி. (2) இருவித இடம். வச. 14. மோட்சம், நரகம். (3) இரு வகுப்பார். வச. 14. ஏராளமானவர்கள், சிலர். (4) இருவித செடி. வச. 16. திராட்சசெடி, முட்செடி. (5) இருவித மரம். வச. 17. நல்லமரம், கெட்டமரம். (6) இருவிதப் பழம். வச. 16. திராட்சப் பழம், அத்திப் பழம். (7) இருவித பலன். வச. 17. நன்மை, தீமை. (8) இருவித தீர்ப்பு. வச. 18. கனிகொடுத்தல், வெட்டப்படல். (9) இருவித நிலமை. வச. 19. பரலோகராஜ்யம், நரகம். வச. 21.	முந்திய பாடத்தின் சுருக்கபோதனைகள். மனுஷருடைய போதனைக்கும் கிறிஸ்துவின் போதனைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் அறிந்து விளக்கிக் காட்டவும். இதில் வரும் குறிப்பு வார்த்தைகள், வாசல், இடம், மனுஷர், செடி, பழம், மரம் முதலியவைகள் யாரைக் குறிக்கும் என்று பல கேள்விகளால் விளக்கிக் காட்டவும். திருஷ்டாந்தம் : ரோட்டு, ரெயில், கப்பல், வாகனங்கள், முதலியவற்றால் பிரயாணம் செய்யும் வகைகளையும், இதில் மனுஷருக்குப் பிரயாணத்திற்கு லேசாக சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருப்பது எது என்றும், அப்படியே ஆத்துமா உடலைவிட்டு பிரிந்து பிரயாணம் செய்யும் வழியையும் சொல்லவும். சன்னியாசிகள், யோகிகள், ஜீவனைக் காப்பாற்றும்படியாக உலகத்தை வெறுத்து, வீடற்று, வஸ்திரமற்று, ஒருநேரம் அருந்தி, அல்லது அற்ப போஜனம், பால், பழம், தாபரவர்க்கம் முதலியவற்றைப் புசித்து, சரீரங்களை இம்சித்து வருவது இடுக்கமான ஜீவியம். அப்படிப்பட்டவர்கள் நோக்கம், மோட்சம் அடைய. இப்படியே 9 காரியங்களை விளக்கிக் காட்டவும். தினை விதைத்தால் தினை, வினை விதைத்தால் வினை விளையும். 136-ம் கீர்த்தனம், 'நற்

பிரசங்க தொடர்ச்சி.

விஷயம்	போதனா முறை
	கனி தேடிவரும்' என்ற கவிபாடவும். 14-ம் வசனம் மனனம்.
9-ம் பாடம். மத். 7 : 21-29. பிரசங்கத்தின் திருஷ்டாந்த விளக்கம். (1) இருவித பக்தர். வச. 22. தேவ கட்டளைப்படி நடக்கிறவர்கள். தேவநாமத்தை உச்சரிக்கிறவர்கள். (2) இருவித வேலை. வச. 23. நிலையுள்ள நல்ல வேலை. அழிந்துபோகும் போலி வேலை. (3) இருவித வீடு. கன்மலையின் கழிப்புள்ள வீடு. மணல்தரையின் மாய்கையின் வீடு. (4) இருவித மனுஷர். வச. 24. புத்தியுள்ள பக்தன். புத்தியில்லாத அவபக்தன். (5) இருவித அஸ்திபாரம். வச. 26. கன்மலையின் கனமான வேலை. ஆற்றுக்குள் தோண்டும் அழிவுள்ள வேலை. (6) இருவித பலன். நிலைத்திருத்தல். அழிந்துபோகுதல்.	மேற்காட்டிய பிரசங்கத்தைக் கேட்ட மனுஷனின் விசுவாசத்தையும், கேட்காதவனின் நிர்ப்பந்த நிலமையை காட்டும் உவமானம், மலை, வீடு, மணல் அஸ்திபாரம் முதலிய வார்த்தைகளையும், அவைகள் அடக்கிய இருகாரியங்களையும் விளக்கிக்காட்டவும். கிறிஸ்துவின் உபதேசங்கள் அழியாத கன்மலை வீடு, மற்ற மனுஷ உபதேசமோ அழியும் ஆற்றின் வீடு. இந்துக்கள் வழங்கிவரும் விதவையிருப்பு, சிசுவிவாகம், இழவு, சடங்கு, சகுனம், குறி, கோடாங்கி, சாஸ்திரம் இவை தப்பறையான உபதேசத்தின்பேரில் கட்டப்பட்ட மணல் வீடு. சீக்கிரம் அழியும். மனித மனச்சாட்சிக்குப் பொருந்தாதபடியால், அநேகர் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதுமில்லை, கைக்கொள்ளுகிறதுமில்லை. 148-ம் கீர்த்தனம் பாடவும். 29-ம் வசனம் மனனம்.
10-ம் பாடம். மத். 8 : 1-13. கிறிஸ்துவின் பிரசித்த ஊழியம். வைத்தியரும் பிணியாளியும். 1. குஷ்டரோகியின் கூப்பாடும், இயேசுவின் பாசமும்.	இந்தப் பாடத்தை வாசித்து, சொந்தப் பாஷையில் வியாதியின் தன்மை, வியாதிக்காரர் படும் கஷ்டம் இவைகளை சொல்லவும். வீட்டில் வியாதியஸ்தர் உண்டா? அல்லது ஊரில் நடமாடும் வியாதிகளையும் அவைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்

விஷயம்	போதனா முறை
தேவனைத் தேடல் : 'ஆண்டவரே உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மால் ஆகும்.' பழமொழி : மனமுண்டானால் இடமுண்டு. கட்டளை வார்த்தைகள். சித்தமுண்டு = மனம் உருகுதல். சுத்தமாகு = செய்கை. ஒருவருக்கும் சொல்லாதே = அமைதி. ஆசாரியனுக்குக் காட்டு = எச்சரிப்பு. காணிக்கை செலுத்து = நன்றி. அகதிக்கு ஆண்டவரே தஞ்சம்.	கும் வைத்தியர்கள், மருந்துசாலைகள் முதலியவற்றைப்பற்றிய பேச்சு. பாடத்தில் வருகிறவன் குஷ்டம் பிடித்தவன், ஊராரால் தள்ளப்பட்டவன், வெறுக்கப்பட்டவன், நோவு பெருத்தவன், சந்தோஷமற்றவன், அகதி, சஞ்சலமானவன். வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டம், சொறிகுஷ்டம். லேவி. 13 : 44, 45 பார்க்க. 14 : 1–10 வசனம். தேவன். குஷ்டரோகிகள், குருடர், முடவர், ஊமையர் முதலியவர்களைப் பற்றிய அன்பு இதில் விளங்குகிறது. அவருடைய வார்த்தைகளின் அர்த்தம் விளக்கிக் காட்டவும். மருந்தே கிடையாத வியாதிகள் தெய்வத்தால் தீரும் என்று வியாதியுடைய பெண்களுடன் ஜெபிக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு மருந்து கொண்டுபோய்க் கொடுக்கவும். நாகமான் சரிதை சொல்லவும்.
2. ஆண்டவரின் ஆச்சரியமும் அதிபதியின் விசுவாசமும். பாடத்தில் வரும் ஆட்கள் : (1) கிறிஸ்து = ரட்சிக்கிறவர். (2) நூற்றுக்கு அதிபதி = மத்தியஸ்தன். (3) திமிர்வாதக்காரன் = பாவி. விண்ணப்ப வார்த்தைகள் : ஆண்டவரே. வச. 6. பாத்திரனல்ல. வச. 8. ஒரு வார்த்தை சொல்லும் 8. சொஸ்தமாவான். வச. 8. கட்டளை வார்த்தைகள். நான் வந்து சுகப்படுத்துவேன். நீ போகலாம். உனக்கு ஆகக்கடவது.	முந்தின பாடத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தவும். வியாதிக்காரன் ஒருவன், விசுவாசித்தவன் ஒருவன், பிணியாளியைப் பாராமல் (மருந்து) சுகம் கொடுத்தவர் தெய்வம். நமது காரியங்களை நடத்தும் ஒரு நடுவர் வேண்டும். அவர் நமக்காகப் பிரயாசப்படுகிறவர், அவர் நம்மைவிட மேலான வல்லமையுடையவரா யிருக்கவேண்டும். திமிர்வாதம், கொடிய வியாதி, நடக்க எழுந்திருக்க உட்காரமுடியாத பெரிய வியாதி. இப்படியே. பாவத்தில் பிடிபட்ட பெண், ஒன்றும் செய்ய சக்தியற்றவளாய்க் கட்டில் கிடையாயிருக்கிறாள். அப்படிப்பட்டவர்

விஷயம்	போதனு முறை
இஸ்ரவேலருக்குக் கிடையாத விசுவாசத்தை புறஜாதியான் பெற்ருன். இஸ்ரவேலருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ருன்.	களை ஆண்டவர் தேடுகிருர். யேசுவின் அன்பை விவரி. நாம் மற்றவர்களுக்காகவும் ஆண்டவரிடம் கேட்கவேண்டும். பாதிராத்திரியில் அப்பம் கேட்ட சிநேகிதன் உவமை சொல்லவும். 367-ம் கீர்த்தனம் 'தீராத குஷ்டத்தை' பாடு. 2-ம் வசனம் மனனம். கிறிஸ்தியான் டாசன். (இன்னும் வரும்.)

A WONDERFUL DELIVERANCE

ஓர் அதிசய மீட்பு

இங்கிலாந்தின் தென்பாகத்தில் ஒரு தனி வீட்டில் துரைசானி ஒருத்தி வசித்தனள். இவளுக்குதவியாக அவ்வீட்டில் இரு வேலைக்காரிகள் மாத்திரமிருந்தபோதிலும் தேவகரத்தின்கீழ் சமாதானமாயும் க்ஷேமமாயும் வாழ்ந்தாள். ஒவ்வொரு நாளும் படுக்கைக்குப் போகுமுன் தன் இரு வேலைக்காரிகளுடன் வீட்டைச்சுற்றி நடந்து ஜன்னற் கபாடங்களை அடைத்துவருவது அவள் வழக்கம். இவ்வழக்கப்படி ஓர்நாளிரவு வீட்டைச் சுற்றிவந்து வேலைக்காரிகளை அவரவர் அறைகளுக்கனுப்பிவிட்டு இத்துரைசானி தன் அறையுட் பிரவேசித்தாள். அந்த அறையின் கதவுகளைத் திறக்கையில், ஓர் வாலிபனின் கால்களைத் தன் கட்டிலின்கீழ்க் கண்டாள். உடனே அவளுக்குண்டான திகிலை யார் மதிக்கக்கூடும்? அந்த இரண்டு பெண்களைத் தானும் உதவிக்காகக் கூப்பிடமுடியாதிருந்தது. கூப்பிடினும் அவர்களின் வருகைக்குமுன் இவளது ஜீவன் கொள்ளையாக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படியாக அவர்கள் வந்தாலும் இம்மூன்று உதவியற்ற பெண்களும், கவசமணிந்திருந்த கொள்ளைக்காரனுகிய அப்பாதகன் முன் எதிர்நிற்க முடியாதே. திகில் அவளைச் சுற்றிலுமிருந்தது. பயங்கரத்தால் முழுவதுமே சூழப்பட்டாள். ஐயோ பரிதாபம்! உலக உதவியை அந்நேரம் பெற்றுக்கொள்ள அவளால் முடியவில்லை. அப்போது என்ன செய்தாள்? கர்த்தரை மாத்திரம் தன்

தஞ்சமாக்கினாள். தமக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழப் பாளையமிறங்கும்,
விசுவாசமுள்ள தமது பிள்ளைகளை நேசிக்கும் பரமபிதாவாகிய
சர்வகாரண கர்த்தாவையே நம்பினாள். யாதும் சந்தடிசெய்யாமல்
தான் இன்னும் அப்பாதகனைக் காணாதவள்போல நடித்துக்கொண்டு,
அறைக்குட்சென்று மெல்லக் கதவைப் பின்புறம் சாத்திப் பூட்டி
விட்டாள். பின்பு வழக்கம்போலத் தன் உடுப்புகளை மாற்றிக்
கொண்டு யாதும் சந்தேகமில்லாதவள்போலக் காணப்பட்டாள்.
சிறிதும் அவதிப்படாமல் தன் வேத புஸ்தகத்தைத் திறந்து ஜீவனும்
வல்லமையுமுள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்
திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் கணுக்களையும்
மூன்றையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவக்குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின்
நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயு மிருக்கிற
தேவ வசனத்தை வழக்கம்போல வாசித்தாள். கர்த்தருடைய ஏவு
தலின்படி இவள் வேதத்தைத் திறக்கையில் அத்தருணத்துக்கேற்ற
தாகவும், தேவன் தமது பிள்ளைகளை இரவு பகலாய்த் தற்காக்கும்
வகையை வெளிப்படுத்துகிறதாயுமுள்ள 91-ம் சங்கீதம் அவளுக்குத்
தென்பட்டது. வல்லமையுள்ள கர்த்தரிடத்திற் கொண்ட விசுவாசத்
துடன், தான் அவரிற்கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை அப்பாதகன்
உணரத்தக்கதாக உறுதியாய் வாசித்தாள். வசனங்களொவ்வொன்
றும் அவளுக்குப் பலனைக் கொடுத்தது. அதன்பின் முழங்காலூன்றி
ஆண்டவரை நோக்கி ஜெபித்தாள். அக்கட்டிடத்தில் தனியே
படுக்கைக்குப் போகும் தனக்காகவும் மற்றிரு பெண்களுக்காகவும்
உறங்காதவரும் தூங்காதவருமான நேச பிதாவினிடத்தில் ஊக்க
மாய் ஜெபித்தாள். வீணான மற்றுமுதவிகளைப் பார்க்கிலும் நம்
பிக்கையின் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் தன் வேண்டுதலை ஏறெடுத்
தாள். கடைசியாக அவள் ஜெபத்தினின்றெழுந்து எரிந்துகொண்
டிருந்த தீபத்தையுமணைத்துவிட்டுக் கட்டிலின்மீது சாய்ந்தனள்.
நித்திரைக்குப் பதிலாக பயங்கர மிகுதியும், அதனிலுமதிகமாகக் கர்த்
தரிடத்தில் ஒரே விசுவாசமும் அவளை ஆட்கொண்டன.

இந்நேரத்தில் அத்துரோகியின் பாடென்ன? அவன் துணிகர
மான அழிவின் மகனாய் இருந்ததுமாத்திரமல்ல, வேண்டிய சமயத்தி
லுதவக்கூடியதாய், சற்றுத் தூரத்தில் இன்னுஞ் சில பாதகரை
நிறுத்திவைத்திருந்தான். ஆனால் இத்துரைசானி வாசித்த திவ்விய
வாக்குகளும் விசுவாசத்துடன் அவள் ஏறெடுத்த உத்தம ஜெபமும்
கள்வன் மனதை உருவக் குத்தினது!!

(இன்னும் வரும்.)

C. L. S. PRESS, MADRAS—1920